Правно-исторически факултет

2700 Благоевград, пл. „Георги Измирлиев - Македончето" 1
тел./факс: 073/88 66 17; https://law.swu.bg;e-mail: admin@law.swu.bg

КОНСПЕКТ ПО ОРГАНИЗАЦИОННО ПОВЕДЕНИЕ

1. Същност на организационното поведение.
2. Подходи в организационното поведение.
3. Същност на организацията като система. Формални и неформални организации.
4. Индивидуално ниво на организационно поведение. Структура на личността.
5. Групи и екипи. Развитие на работните групи и екипи в организацията.
6. Междуличностна и междугрупова комуникация в организацията.
7. Лидерство и управление. Теории за лидерските роли.
8. Подходи за мотивация на персонала. Мотивационни теории.
9. Конфликт и стрес на работното място. Същност и еволюция на конфликтите.
10. Процесът на вземане на решение в организацията. Техники за вземане на решения.
11. Типове организационна култура.
12. Функции на организационната култура.
13. Елементи на организационната култура.
14. Закономерности и особености на поведението в организацията.
15. Модели на организационната промяна.
16. Програми за изграждане на отличителна организационна култура.
17. Фактори на ефективни организационни комуникации.
18. Ролята на PR за организационното поведение.

ОСНОВНА ЛИТЕРАТУРА

1. Бънкова, А. (2004). Организационната теория и проектирането на организации. Пловдив.
2. Василев, В., Ефремовски, И. (2017). Организационна култура и мотивация на персонала – теоретични основи и добри практики. София: ПРОПЕЛЕР.
3. Давидков, Ц. (2009). Национална и организационни култури: Устойчивост и динамика (Две изследвания в България – 2001, 2008). София: Парадигма.
4. Давидков, Ц. (2010). Управление на организациите. София: Парадигма.
5. Джонев, С. (2005-2007). Социална организация, част 1, 2, 3. София: Софи-Р.
6. Димитрова, Я. (2010). Вътрешноорганизационните комуникации и значението им за служителите. Издател „Научно списание за книгата", год. XII, кн.4.
7. Димитрова, Я. (2011). Значение на мотивацията на персонала чрез вътрешноорганизационните комуникации за релацията корпоративна култура – конкурентоспособност в българските фирми, сп. Социология и икономика, год. 1, кн. 3,
8. Дуранкев, Б., Н. Цонев. (2010). Организационна култура, етика и комуникации. София: ВУЗФ.

9. Желева, Е. (2014). Етика и култура на организационното поведение. Научни трудове на Русенския университет, 2014, том 53, серия 8.3-30. https://conf.uni-ruse.bg/bg/docs/cp14/8.3/8.3-5.pdf
10. Илиева, С. (2006). Организационна култура. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
11. Илиева, С. (2009). Ценности и трудова мотивация. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
12. Панайотов, Д. (2022). Организационно поведение. Новите парадигми за човешкото развитие. София: Нов български университет.
13. Паунов М. (2019). Организационно поведение. София: Сиела.
14. Радославова, М. (2008). Психичното въздействие на ръководителя върху сътрудниците в организацията. София: Парадигма.
15. Сотирова Д. (2009). Бизнес етика. Луксът, който си заслужава, без да струва много. София: Нов български университет.
16. Сотирова, Д., Давидков, Ц. (2005). Новата административна култура: организационни проблеми и лични стратегии за промяна. София: ЖАР - Жанет Аргирова.
17. Стефанова, Д., Янкова, М. (2025). Управленски и инструментални перспективи в моделирането на отговорната комуникация. В: MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART. ISSN 1313-5236. Union of Scientists in Bulgaria – Blagoevgrad Branch, стр. 543-556. http://www.usb-blagoevgrad.swu.bg/media/3762/%D1%81%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_20032026.pdf
18. Стойков, Л. (1993). Добрият край всичко оправя. Конфликти и сблъсъци в деловата сфера, сп."Ескорт бизнес", бр.1 и 2.
19. Харизанова, О., Давидков, Цв. (2015). Списание за библиотечни и информационни науки, книгознание и литературна история. Тематичен брой „Организационното поведение в културен контекст“, XXII (LXI) 5'2015. https://nationallibrary.bg/wp/wp-content/uploads/2016/12/Biblioteka_5-2015.pdf
20. Янкова, М. (2024). Прозрачността в дейностите по връзки с обществеността – основен принцип за ефективна комуникация и изграждане на обществено доверие. Годишник на катедра „Философски и политически науки“, година XIV/ 2024, стр. 49-55. УИ „Неофит Рилски“. ISSN 2683-0973. http://press.swu.bg/images/yearbooks/%D0%93%D0%9E%D0%94%D0%98%D0%A8%D0%9D%D0%98%D0%9A%20%D0%BA%D0%BD.%202024.pdf
21. Янкова, М. (2016). Корпоративна култура и ПР практика. Позитивни и негативни фактори за ПР в корпоративната среда. Факторът „медии”, Електронно научно списание „Реторика и комуникации“, бр. 24, септември 2016 г. https://rhetoric.bg/%d0%bc%d0%b8%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d0%b0-%d1%8f%d0%bd%d0%ba%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d0%ba%d0%be%d1%80%d0%bf%d0%be%d1%80%d0%b0%d1%82%d0%b8%d0%b2%d0%bd%d0%b0-%d0%ba%d1%83%d0%bb%d1%82%d1%83%d1%80%d0%b0-%d0%b8

ДОПЪЛНИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

1. Българска асоциация за управление и развитие на човешките ресурси (БАУРЧР). (2008). Измерване ефективността на HR дейностите: наръчник с добри практики от България и Европа. София: LF Consul.

2. Богданов, Б. (2007). Културата – система и процес. В сборник: Култура, общество и литература, съставител Орлин Тодоров. София: ЛИК.
3. Коларова, Д. (1991). Фирмена култура в неадекватните условия у нас (1989 – 1990), сп. „Социологически проблеми“, бр.1.
4. Риал системс ООД. (2020). Анализ на организационната култура и системното администриране на изкуствата и културата във връзка с формирането и възпитанието на нови публики. Възложител: СУ „Св. Климент Охридски“. Изпълнител: Риал системс ООД по договор 80-II-647/20-12-2019.
5. Паркинсън, М. (2010). Професионални тестове за личностно оценяване. София: Locus.
6. Питърс, Т., Уотърман-младши, Р. (1988). Към съвършенство във фирменото управление. Из опита на преуспяващите американски фирми. София: Наука и изкуство.
7. Стойков, Л. (1995). Фирмена култура и комуникация. София: УИ „Стопанство”.
8. Хофстеде, Пидърсън и Хофстеде. (2003). Изследване на културата: Упражнения, истории и синтетични култури. София: Класика и стил.
9. Хофстеде, Х. (2001). Култури и организации. Софтуер на ума. Междукултурното сътрудничество и значението му за оцеляването. София: Класика и стил.
10. Beamer, Linda and Varner, Iris. (2008). Intercultural Communication in the Global Workplace. New York. McGraw-Hill. Open University Press.

Автор на програмата и конспекта:

гл. ас. д-р Милена Янкова,
на постоянен трудов договор в катедра „Връзки с обществеността“,
Правно-исторически факултет